

Zaak T-514/93

Cobrecaf SA e. a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Visserij — Communautaire financiële bijstand voor de bouw van vissersvaartuigen
— Verordening (EEG) nr. 4028/86 — Ontvankelijkheid —
Bevestigende beschikking — Beroep tot schadevergoeding”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 15 maart 1995 II - 623

Samenvatting van het arrest

1. *Procedure — Beroepstermijnen — Verval van recht — Verschoonbare dwaling — Begrip*
2. *Beroep tot nietigverklaring — Beroep tegen beschikking houdende bevestiging van niet binnen termijn bestreden beschikking — Niet-ontvankelijkheid*
(EG-Verdrag, art. 173)
3. *Beroep tot schadevergoeding — Zelfstandig rechtsmiddel ten opzichte van beroep tot nietigverklaring — Beroep strekkende tot intrekking van definitief geworden individuele beschikking — Niet-ontvankelijkheid*
(EG-Verdrag, art. 178 en 215, tweede alinea)

4. *Niet-contractuele aansprakelijkheid — Voorwaarden — Dienstfout — Gebrek aan zorgvuldigheid bij herstel van fout die bevoegde dienst bekend was*
(EG-Verdrag, art. 215, tweede alinea)

1. Beroepstermijnen zijn van openbare orde en partijen en de rechter kunnen niet naar believen daarover beschikken. Het begrip verschoonbare dwaling moet dus eng worden uitgelegd en kan slechts betrekking hebben op uitzonderlijke omstandigheden waarin met name de betrokken instelling zich op zodanige wijze heeft gedragen, dat dit gedrag, op zichzelf of in doorslaggevende mate, bij een burger te goeder trouw, die alle zorgvuldigheid aan de dag legt die van een marktdeelnemer met normale kennis van zaken kan worden verlangd, een aanvaardbare verwarring kan veroorzaken. Mondelinge toezeggingen van ambtenaren van de Commissie, zo die daadwerkelijk zouden zijn gedaan, kunnen gelet op de verplichtingen die op een marktdeelnemer met normale kennis van zaken rusten, geen buitengewone omstandigheden vormen, waardoor het feit dat tegen de beschikking waarin geen recht wordt gedaan aan zijn vorderingen, niet tijdig beroep is ingesteld, voor de adressaat van een beschikking verschoonbaar wordt.
2. Wanneer een verzoeker de termijn heeft laten verstrijken om op te komen tegen de beschikking waarbij een ondubbelzinnige maatregel is vastgesteld die rechtsgevolgen meebrengt waardoor zijn belangen worden aangetast en die hem dwingend is opgelegd, kan hij deze termijn niet opnieuw laten ingaan door van de instelling te verlangen dat zij op haar besluit terugkomt, en door beroep in te stellen tegen de weigeringsbeschikking waarbij een eerdere beschikking wordt bevestigd.
3. De niet-ontvankelijkheid van een vordering tot nietigverklaring brengt als zodanig niet mee, dat een vordering tot schadevergoeding niet-ontvankelijk is, aangezien de in de artikelen 178 en 215 van het Verdrag voorziene rechtsvordering een zelfstandige beroepsweg in het kader van de in het gemeenschapsrecht voorziene beroepsmogelijkheden vormt. Anders ligt het evenwel ingeval het beroep tot schadevergoeding in werkelijkheid strekt tot intrekking van een definitief geworden individuele beschikking en, indien het zou slagen, ertoe zou leiden dat de rechtsgevolgen van deze beschikking teniet worden gedaan.
4. Het duidelijke gebrek aan zorgvuldigheid van de Commissie blijkt uit het feit dat zij, ofschoon zij zich volledig bewust was van de fout die zij bij de berekening van het bedrag van een voor communautaire steun in aanmerking komende investering had gemaakt, vijftien maanden heeft gewacht alvorens deze fout te herstellen, waardoor de uitbetaling van de steun aan de rechthebbende eveneens vertraging opliep, vormt een dienstfout waarvoor de Gemeenschap niet-contractueel aansprakelijk is.